

Forslag

til

Lov om ophævelse af lov om særlig indkomstskat m. v.

Fremsat den 20. februar 1975 af *Ove Jensen* (FP) og *Glistrup* (FP).

§ 1.

Lov om særlig indkomstskat m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 435 af 18. juli 1973, som ændret ved lov nr. 54 af 6. februar 1974, ophæves.

§ 2.

§ 1 har virkning for særlig indkomst erhvervet efter udløbet af indkomståret 1974.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den særlige indkomstskat virker som en bremseklovs på omsætningen af landets faste ejendomme og andre kapitalgoder. Udbuddet hæmmes og forsinks. Priserne stiger med, hvad de nuværende ejere med eller uden føje forestiller sig at skulle udrede i kapitalvindingsskat. Virkningen heraf er, at mange erhvervsvirksomheder m.v. forbliver hos indehavere, der ikke længere magter at følge tidens udvikling. I andre tilfælde hæmmes unge driftige erhvervsfolk i deres udvikling, således at de ikke ved salg af hidtidig virksomhed kan fortsætte i en mere hensigtsmæssig, fordi de tappes for deres kapital ved at skulle udrede kapitalvindingsskat. Opretholdelse af den særlige indkomstskat rammer derfor erhvervene på deres livsnerve. Heraf flyder igen øget arbejdsløshed, stigning i landets valutatab og svigtende grundlag for udbygning af folkepensionslovgivningen og andre sociale foranstaltninger.

Dertil kommer, at den særlige indkomstskat opkræves efter komplicerede regler, som er under stadig forandring. Dette betyder, at en i forhold til provenuet meget betydelig arbejdskraft beslaglægges — såvel i privat som i offentlig sektor — til samfundsnyttig spekulation over, hvordan reglerne egentlig kan og skal fungere.

Alt i alt er de samfundsmæssige ulemper ved opretholdelse af den særlige indkomstskat herefter så betydelige, at det i den nuværende konjunktursitua-

tion må gælde om hurtigst muligt at få afskaffet skatten. Dens provenumæssige nettovirkninger er såre beskedne bl. a. i kraft af, at den hæmmer den almindelige indkomstdannelse.

Provenumæssigt vil en ophævelse af loven koste mindre end én procent af det offentliges nuværende skatteindtægter, bl.a. som følge af, at fradragsret for negativ særlig indkomst i almindelig skattepligtig indkomst indebærer en ikke ubetydende provenuforskydning. Den særlige indkomstskat kan derfor højst i forsvindende grad siges at bidrage til at mindske beskatningen på arbejdsskabte indkomster. Problemet om disses behandling er et problem om afvikling af den almindelige indkomstskat og hører derfor ikke hjemme i diskussionen om kapitalvindingsskattens beståen eller afvikling. Ej heller har lovforslaget noget med spekulantbetragtninger at gøre, da spekulanters og ejendomshandlers forhold jo omfattes af statsskattelovens § 5 a og helt falder uden for området for lov om særlig indkomstskat.

Det har været overvejet, hvorvidt det ville være at foretrække at lade enkelte dele af loven — for eksempel om gratialebeskatning — blive stående fremfor den foreslåede totalophævelse. Når resultatet er blevet som foreslået, beror det på, at loven om særlig indkomstskat efter de talrige komplicerede ændringer fremstår som et sammensuriumsmakværk, hvor det må være bedre at rydde grunden helt